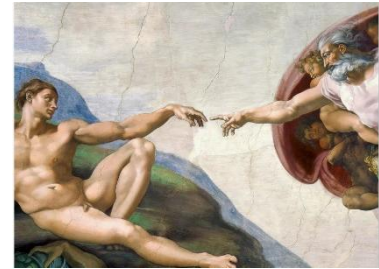

‘Ken je mij?’

Voorganger: ds. Erik van Halsema

Schriftlezingen: Lucas 15: 1-10 en Johannes 10: 11-16

Overweging:

Laatst vroeg ik mij af: wie kent mij het best? Vroeger zou ik zonder aarzeling hebben gezegd: dat is mijn vrouw. Maar tegenwoordig aarzel ik daarbij. Waarom?

Er zijn namelijk van die momenten dat het wel lijkt of het Google is die mij het beste kent, beter dan ik mijzelf ken, beter dan mijn vrouw mij kent. Google kent namelijk mijn surfgedrag. En daarom krijg ik precies die dingen te zien waarvan Google vermoedt dat ik daar belangstelling voor heb. Heb ik een keer een paar prettige schoenen gekocht dan krijg ik nog máánden daarna advertenties te zien van nóg mooiere schoenen.

Waar het nu om gaat is dit: de algoritmes van Google kennen mij alleen maar op grond van wat ik al gedaan heb. Op grond van het verleden. Nooit zal er eens een suggestie komen om iets te doen dat écht anders is. Nooit krijg ik eens de suggestie om geen gewone schoenen te kopen maar laarzen of slippers. Want die draag ik nooit. De kennis van het internet en de kennis van de markt, dat is kennis op grond van het bekende, van het verleden.

* * * * *

Dus hoe word ik eigenlijk gekend? Wie kent mij werkelijk als mens? Een medewerker van een call-center heeft geen enkele interesse in jou als persoon maar alleen in jou als klant. Die wil jou alleen maar kennen voor zover er aan jou verdiend kan worden.

Het is een aangename verrassing als iemand het anders doet. Een huisarts bijvoorbeeld die jou niet alleen ziet als iemand met een ziekte maar die jou als compleet *persoon* ziet, als mens net zo kwetsbaar als de huisarts zelf.

En dat brengt mij op dat korte en bekende verhaal over de herder die het ene schaap gaat zoeken. Waarom toch laat de herder de 99 andere in de steek om dat ene verloren schaap te gaan zoeken? Heeft dat schaap een bijzondere kwaliteit of zo? Is het mooier? Of groter? Dat is wat het apocriefe Thomasevangelie vertelt. Daar staat dat het het grootste dus mooiste schaap is dat verloren was. En de herder heeft het daarom het meest lief van allemaal. En daarom is de herder dat schaap gaan zoeken. Zo staat het niet bij Lucas. Nee integendeel, er zijn goede redenen om aan te nemen dat het eerder het kleinste of het minst mooie schaap is geweest dat verloren was. En toch gaat de herder dát ene schaap zoeken. De herder is dat schaap niet gaan zoeken omdat de grootste winst verloren dreigt te gaan, maar – nou ja, omdat het dat éne schaap is.

De herder zoekt jou dus om wie je *bent*. Zonder jou is het niet compleet. En als je dan gevonden bent, dan is het feest!

* * * * *

In het Johannes-evangelie staat ook iets over een herder. Ik citeer: 'Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken'. Het gaat hier om de kennis van de *liefde*. Het gaat om een band van zorgzaamheid. De schapen van deze kudde weten dat ze blindelings vertrouwen kunnen. Waarom eigenlijk? Straks zullen we samen een lied zingen waarin staat: Neem mij aan zoals ik ben, wek in mij wie ik zal zijn. Gaat het misschien daarom? *Wek in mij wie ik zal zijn* Dus dat het niet zozeer gaat om wat of wie je nu *bent*, maar om wie je nog *worden* kunt? Dan kijkt de goede herder met precies dezelfde ogen waarmee een moeder of vader als het goed is naar hun kind kijkt. Ze kijken met de ogen van de liefde en daarom zien ze wat het kind mogelijk *worden* kan – soms tegen beter weten in. Want ze *kennen* vanuit de liefde.

* * * * *

'Ken je mij?' – zo luidt ons thema dit jaar. Ken je mij, met alles wat in mij is, met al mijn kwetsbaarheid, al mijn onhebbelijkheden? En als ik verloren ben, kom je mij dan zoeken? Als ik ergens ben waar ik eigenlijk niet zou moeten zijn, vertrouw je er dan op dat ik nog iets anders worden kan?

Het Evangelie, de Goede Boodschap zegt dat we ons kunnen laten verrassen. Dat het allemaal nog weer heel anders kan.

Een volk van slaven werd ooit bevrijd en ging op weg. Ze hadden zich laten verrassen door een stem die zich bekend had gemaakt als 'ik zal er zijn'.

Het stopte niet bij Goede Vrijdag, bij het kruis van Jezus maar het werd Paasmorgen.

De vrouwen bij het lege graf lieten zich verrassen: Hij is niet hier maar leeft.

Een herder laat 99 schapen achter om dat ene schaap te zoeken. Hij die verloren is laat zich vinden, tot zijn eigen verrassing.

We lezen de krant. Dat valt ons zwaar. Zoveel slecht nieuws. Maar dan laten we ons verrassen door berichten van hoop die daar ook te vinden zijn – als je maar goed zoekt. We kijken om ons heen, hier in De Lichtbron. Wat veel mensen die ik nog niet bij name ken! Wat veel mensen met wie ik nog niets heb mogen delen. Misschien is het nu tijd om ons te laten verrassen door elkaar? Dat de één tegen de ander kan zeggen: 'Ken je mij?'

ds. Erik van Halsema

Thomasevangelie logion 107:

Jezus zei: Het koninkrijk lijkt op een herder die honderd schapen had. Eén daarvan, het grootste, verdwaalde. Hij liet de negenennegentig achter om het ene te zoeken totdat hij het vond. Toen hij die moeite had gedaan, zei hij tot het schaap: Ik heb jou meer lief dan de negenennegentig.